Militia Immaculatae

NEKALTOSIOS MERGELĖS MARIJOS RITERIJA

Pagal jos įkūrėjo
šv. Maksimilijono Kolbės
raštus ir dvasią

Kun. Karl Stehlin

Militia Immaculatae

NEKALTOSIOS MERGELĖS MARIJOS RITERIJA

Pagal jos įkūrėjo
šv. Maksimilijono Kolbės
raštus ir dvasią

Už Tradiciją
2011

UDK 23/28(45)
St-139

ISBN 978-9955-670-12-4

TURINYS

M. I. ATSIRADIMAS

1917 metai matė ne tik Spalio revoliuciją Rusijoje[1], bet taip pat ir Dievo Motinos apsireiškimą Fatimoje! Romoje Laisvųjų Masonų organizacija šventė savo 200-ąjį jubiliejų – visur, kur pažvelgsi, galėjai matyti vėliavas ir plakatus, vaizduojančius šv. arkangelą Mykolą, sumuštą Liuciferio ir jo trypiamą kojomis. Ilgos procesijos skynėsi kelią Amžinojo Miesto gatvėmis Šv. Petro aikštės link. Žygiuotojai dainavo šventvagiškas dainas ir nešė vėliavas su tokiu ir panašiais šūkiais: „Šėtonas valdys Vatikane ir popiežius bus jo tarnas."

Tuo metu Romoje gyveno ir jaunasis lenkų pranciškonas brolis Maksimilijonas Marija Kolbė, Grigaliaus universiteto teologijos studentas. Jam teko būti tų grėsmingų demonstracijų liudininku. „Ar tai įmanoma, – klausė jis savęs, – kad mūsų priešai gali šitaip demonstruoti jėgą, grasindami mus užmušti, o mes tuo tarpu sėdime rankas sudėję ir nieko nedarome?! Galų gale argi mes neturime daug galingesnių ginklų; argi negalime tikėtis viso dangaus, o ypač *Immaculata*[2], pagalbos?"

Jaunasis brolis meditavo Šventąjį Raštą, Bažnyčios Tėvų, didžiųjų marijinių šventųjų, pavyzdžiui, šv. Liudviko-Marijos Grinjono de Monforo, mokymą. Jis taip pat mąstė apie Nekaltojo Prasidėjimo dogmą ir apie Dievo Motinos apsireiškimo Lurde reikšmę. Iš tiesų visos šios tiesos ir paslaptys reikšmingos ne tik dvasine prasme, jos taip pat yra ir ypač praktiškos dėl savo svarbos visos visuomenės gyvenimui. „Nesuteptoji Mergelė, visų erezijų nugalėtoja, nesitrauks nuo priešo, kuris prieš Ją kelia galvą. Kai Ji ras ištikimų tarnų, paklūstančių Jos įsakymams, Ji laimės naujų pergalių, didesnių, nei galima įsivaizduoti."

1917 m. Roma šventė dar vienas, taip pat Nekaltosios Marijos pergalės dienos, metines – staigų žydo Alfonso Ratisbono atsiverti-

---

1 Organizuotą komunistų – vienos iš masonų atšakų.

2 Nekaltosios, Nesuteptosios Marijos.

mą į katalikybę, įvykusį 1842 m. dėl malonių, gautų per Stebuklingąjį medalikėlį. Dėl šio sutapimo broliui Maksimilijonui kilo mintis įkurti Nekaltosios [Marijos] Riteriją ir Jos ženklu pasirinkti Stebuklingąjį medalikėlį. 1917 m. spalio 16 d., praėjus trims dienoms po saulės stebuklo Fatimoje, brolis Maksimilijonas, gavęs vyresniojo leidimą, kartu su šešiais savo ordino broliais klūpėdamas prie Dievo Motinos altoriaus serafiškojoje kolegijoje Romoje, įkūrė *Militia Immaculatae* – Nekaltosios Riteriją (lot. „Militia“ – „kareivija“, „riterija“).

Šv. Liudvikas-Marija Grinjonas de Monforas, vienas didžiausių marijinių šventųjų, kurio raštai ypač įkvėpė šv. Maksimilijoną

M. I. ESMĖ

Militia Immaculatae nėra tradicinė brolija, užsiimanti konkrečia veikla, skirta atskirai suinteresuotų žmonių grupei.

„Tai judėjimas, kuris turėtų patraukti mases ir atitraukti jas nuo šėtono. O kai sielos bus laimėtos Nekaltajai, tarp jų atsiras keletas sielų, kurias bus galima vesti toliau, iki pat pamaldumo aukštumų, netgi iki didvyriškumo tarnaujant Dievo Karalystės plitimui per Nekaltąją Mariją. Visi religiniai ordinai ir kongregacijos, visi Bažnyčios judėjimai taip pat gali priklausyti M. I. Narystė M. I. kiekvieną įgalins visas savo jėgas skirti apaštalavimui ir taip pasiekti krikščioniškąją tobulybę savo luome, savo pašaukime. M. I. reikia suprasti kaip kažką, esantį aukščiau už kitus, o ne apjungiantį; vadinasi, į ją reikėtų žiūrėti ne kaip į vieną iš daugelio organizacijų; veikiau ji turėtų įsismelkti į kitų organizacijų gelmę." (Iš laiško, parašyto 1935 m. gruodžio 31 dieną.)

„M. I. esmė yra priklausymas Nekaltajai Marijai besąlygiškai, neatšaukiamai, neribotai ir visiškai. Štai kodėl kiekvienas, įstojęs į M. I., tampa Jos nuosavybe. Jis priklauso Jėzui taip, kaip Ji priklauso Jėzui, ir kuo labiau jis priklauso Jai, tuo labiau priklauso Jėzui.

M. I. vadina save *militia*, riterija, kadangi jai priklausantis neapsiriboja visišku savęs paaukojimu Nekaltajai, bet dar ir bando, kiek leidžia jėgos, laimėti Jai kitų širdis, kad jos, kaip ir jis, pasiaukotų Marijai.

M. I. tikslas yra siekti nusidėjėlių, eretikų, schizmatikų, o ypač laisvųjų masonų, atsivertimo, taip pat visų pašventinimo globojant Nekaltajai Mergelei ir Jai tarpininkaujant."

Kun. Maksimilijonas Kolbė išskiria tris M. I. laipsnius priklausomai nuo jos narių uolumo, gabumų ir luomo.

„Pirmajame M. I. laipsnyje kiekvienas pasiaukoja Nekaltajai Marijai ir siekia įgyvendinti *Militia* tikslus, atsižvelgdamas į savo gyvenimo aplinkybes ir protingumo taisykles." Šis laipsnis yra Riterijos pamatas:

asmeniniame gyvenime Nekaltosios riteris meldžiasi, aukojasi ir dirba kaip kareivis savajame mūšyje.

„Antrajame M. I. laipsnyje riterių veiklą apibrėžia specialūs statutai ir programos. Riteriai suvienija savo jėgas, kad greičiau ir efektyviau pasiektų paskelbtą tikslą." Šį laipsnį apibūdina vieningos pastangos ir Riterių organizacija, siekianti viešai apaštalauti. Riteriai gali sujungti savo jėgas atlikti įvairiems projektams parapijose, vietos religinėse bendruomenėse arba religinio ordino ir kongregacijos lygmenyje. To paties amžiaus ar dvasinių interesų riteriai, turintys tokius pat apaštalavimo tikslus, gali sudaryti sąjungas. Be to, jau egzistuojančios organizacijos (pvz., jaunimo judėjimai, studijų grupės ir t. t.) gali pritarti M. I. idealui ir veikti kaip M. I. antrojo laipsnio grupės.

„Trečiasis M. I. laipsnis reiškia neribotą pasiaukojimą Nekaltajai Marijai. Ji gali daryti su mumis viską, ką nori ir kaip nori. Mes visiškai priklausome Jai, ir Ji visiškai priklauso mums. Mes viską darome Jai padedant, mes gyvename ir dirbame Jos saugomi." Galima sakyti, kad tai yra M. I. viršūnė: pasiaukojimo būklė. Riteris tampa tikru Nekaltosios Marijos apaštalu ir sutvirtina savo pasiaukojimą, priimdamas vienuolinius įžadus.

„Tokiu būdu pirmasis laipsnis apsiriboja individualiąja veikla, antrasis – viešuoju ir asmeniniu apaštalavimu, tuo tarpu trečiasis peržengia visas ribas ir siekia herojiškumo." (Iš laiško, parašyto 1920 m. gegužės 25 dieną.)

M. I. ISTORINIS VYSTYMASIS

Praėjus vieneriems metams po įkūrimo, M. I. gavo popiežiaus Benedikto XV apaštalinį palaiminimą. 1922 m. sausio 2 d. popiežius Pijus XI ją patvirtino kaip pamaldžią sąjungą [*Pia Unio*], o 1927 m. ji buvo paaukštinta iki *Pia Unio Primaria* – tai reiškia, kad M. I. visur leidžiama steigti savo skyrius.

Nuo tada M. I. pasaulyje plito neabejotinai stebuklingu būdu. 1927 m. tėvas Maksimilijonas įkūrė Nepokalianovą (Nekaltosios miestą), kad praktiškai įgyvendintų M. I. trečiąjį laipsnį. Mažas miestelis pradėjo augti nedideliame plote. Praėjus dvylikai metų nuo jo įkūrimo, jame jau gyveno 762 broliai vienuoliai, kurie karštai pasiaukojo Švč. Mergelei Marijai, apaštalaudami kiekvienu įmanomu būdu, ypač leisdami ir platindami katalikišką spaudą.

Vienas iš ten leistų vienuolikos periodinių leidinių buvo dienraštis (1939 m. jį prenumeravo 250 000 skaitytojų). Ypač populiarus buvo mėnesinis žurnalas *Rycerz Niepokalanej* („Nekaltosios Riteris"), kurio lenkiškasis leidimas išeidavo beveik vieno milijono egzempliorių tiražu. Šis žurnalas buvo leidžiamas įvairiomis kalbomis, netgi japoniškai, taip pat lotyniškai – dvasininkams.

1930 m. tėvas Maksimilijonas įkūrė antrąjį „Nekaltosios miestą" Nagasakyje, Japonijoje, kuris stebuklingai išliko per miesto atominį bombardavimą 1945 metais. 1960-ųjų metų pradžioje M. I. turėjo 500 filialų visuose penkiuose žemynuose ir vienijo daugiau nei tris milijonus narių.

M. I. PO VATIKANO II SUSIRINKIMO

Revoliucija, kurią atnešė į Bažnyčią Vatikano II Susirinkimas, neaplenkė ir M. I. ir radikaliai ją pakeitė.

1. **Pavadinimas.** Pirmiausia per daug kovingas *Militia* (Riterijos) pavadinimas buvo pakeistas į „Nekaltosios misiją“, kad geriau atitiktų religinės laisvės ir pacifistinę dvasią. Netrukus prie Susirinkimo dvasios buvo pritaikyti ir Įstatai. Naujųjų Įstatų citatos buvo paimtos tik iš Vatikano II Susirinkimo tekstų ir popiežių Pauliaus VI bei Jono Pauliaus II raštų. Pridėtos tik kelios šv. Maksimilijono citatos.
2. **Tikslas.** Šie pakeisti Įstatai nurodo visiškai naują M. I. tikslą. Juose nebeužsimenama apie masonų, eretikų ir kt. atsivertimą. Netgi iš trumpos M. I. maldos „O Marija, be gimtosios nuodėmės pradėtoji...“ buvo išimti jos baigiamieji žodžiai, kuriuos pridėjo M. I. įkūrėjas: „ir už visus tuos, kurie nesišaukia Tavo pagalbos, ypač už laisvuosius masonus ir už visus, kurie yra Tau pavesti“. Įstatuose nebekalbama ir apie sielų atsivertimą, kovą su klaida ir pastangas sugrąžinti atkritusius katalikus atgal į šventosios Motinos Bažnyčios prieglobstį. Nebėra nė žodžio apie šėtoną, didžiausią Nekaltosios Marijos ir sielų priešą, ir dėl to logiškai nebeužsimenama nei apie sielų, kurios bet kokia kaina turi būti išplėštos iš pragaro nasrų, gelbėjimą.
3. **Esmė.** Dar kalbama apie visišką pasiaukojimą *Immaculatai*, bet tai, kas konkrečiai sudaro tą pasiaukojimą, radikaliai pakeista. Nebėra nė žodžio apie paklusnumą Nekaltosios valiai; vietoje apaštalavimo skleidžiant tikrąjį tikėjimą dėmesys sutelkiamas į veiklą žmogaus asmens orumui palaikyti ir gyvybei apsaugoti.
4. **Apie Dievo Motiną.** Ji yra pristatoma tik kaip modelis, kuriuo

reikia sekti. Kita vertus, naujieji Įstatai nutyli tai, ką šv. Maksimilijonas vadina „Nekaltojo Prasidėjimo dogmos praktiniu pritaikymu“, būtent Jos, kaip visų Dievo malonių (ypač atsivertimo ir pašventinimo malonių) Tarpininkės, aktyvų vaidmenį. Ši tiesa po Vatikano II Susirinkimo yra sumenkinama ir pateikiama kaip diskutuotina nuomonė. Šitaip buvo paneigta tai, ką M. I. įkūrėjas laikė viso sumanymo pagrindu: „Visas M. I. darbas yra pagrįstas tiesa, kad Marija yra visų malonių Tarpininkė. Jei taip nebūtų, tada visas mūsų darbas ir pastangos neturėtų reikšmės“ (konferencija, 1933 m. birželio 6 diena).

Vienuoliai meldžiasi prie Nekaltosios statulos

M. I. ATGAIVINIMAS TRADICINĖJE KATALIKYBĖJE

M. I. pagal pradinių Įstatų dvasią ir vadovaujantis jų tekstu buvo atgaivinta 2000 m. gegužės 6 d. Šv. Pijaus X kunigų brolijos vyresniojo Lenkijoje nutarimu, gavus Brolijos Generalinio Vyresniojo vyskupo Bernardo Fellay leidimą, laikantis papildomos jurisdikcijos principų. Prancūzijoje M. I. plėtimas buvo patikėtas tradiciniams kapucinų broliams Morgone. 2002 m. Generalinis Vyresnysis parašė laišką kunigų brolijos nariams: „Primygtinai kviečiu jus imtis šios nuostabios apaštališkos iniciatyvos ir ją skleisti. Mes matome, kad ji tobulai derinasi tiek su Fatimos žinia, tiek su tuo pamaldžiu pasiaukojimu Švenčiausiajai Mergelei, kurio iš mūsų reikalauja mūsų Įstatai."

Jei kas nors Lietuvoje norėtų įsijungti į M. I., jis gali paprašyti bet kurį šv. Pijaus X brolijos kunigą surengti įstojimo ceremoniją. Oficialiai „Nekaltosios riteriu" tampama, kai kunigas pasirašo narystės liudijimą ir jis įrašomas į registrą M. I. būstinėje. Jūs galite parašyti į tradicinės M. I. būstinę šiuo adresu:

Przeorat Bractwa św. Piusa X
ul. Garncarska 32
PL-04-886 Warszawa
Poland (Lenkija)

Kontaktinis adresas Lietuvoje:
Šv. Kazimiero prioratas
Birutės g. 1
45320 Kaunas

Iliustracija iš „Nekaltosios Riterio“ titulinio puslapio. Viduryje stovi Immaculata, triuškinanti po kojomis gulinčios gyvatės galvą. Ją supa žodžiai: „Ji sutrins tau galvą“, „Tu viena nugalėjai visas erezijas visame pasaulyje“. Viršuje lenkiškas leidinio „Nekaltosios Riteris“ pavadinimas, jungiantis du kalavijus, persmeigusius gyvatės įsikūnijimus šiame pasaulyje. Nugalėti priešai vaizduojami kaip knygos; jos parodo, kad mes kaunamės su klaidomis, bet mylime klystančius. Tos klaidingos doktrinos yra erezijos ir laisvoji masonerija (joms šiandien galima priskirti ir modernizmą bei ekumenizmą).

AUTENTIŠKI M. I. ĮSTATAI

„Ji sutriuškins tau galvą“ (Pr 3, 15).

„Tu viena nugalėjai visas erezijas visame pasaulyje“ (iš Romos brevijoriaus).

I. Tikslas:

Dirbti, kad visi žmonės – nesvarbu, kas jie bebūtų: nusidėjėliai, eretikai, schizmatikai, judėjai ir kt., o ypač laisvieji masonai – atsiverstų į Dievą; ir kad visi taptų šventi globojant Nekaltajai Mergelei bei Jai tarpininkaujant.

II. Sąlygos:

1. Visiškai pasiaukoti Nekaltajai Mergelei, laisva valia atiduodant Jai save kaip paklusnų ir didžiadvasišką įrankį.
2. Nešioti Stebuklingąjį medalikėlį.

III. Priemonės:

1. Jei įmanoma, kasdien bent kartą sukalbėti trumpą maldą: „O Marija, be gimtosios nuodėmės pradėtoji, melski už mus, kurie šaukiamės Tavo pagalbos, ypač už laisvuosius masonus ir už visus, kurie yra Tau pavesti.“
2. Atsiradus tinkamai progai naudoti kitas veiksmingas ir doras priemones žmonėms atversti ir pašventinti, atsižvelgiant į kiekvieno turimas priemones, skirtingus luomus ir gyvenimo sąlygas. Tai patikima kiekvieno uolumui ir išminčiai. Ypač rekomenduojama platinti Stebuklingąjį medalikėlį.

Pastaba. Šios priemonės yra rekomenduojamos tik kaip pasiūlymai, jos neprivalomos; nė vienos iš jų nevykdymas neužtraukia nuodėmės, netgi lengvosios. Mūsų pagrindinis siekis yra padėti kuo didesniam sielų skaičiui susivienyti su Švenčiausiąja Jėzaus Širdimi tarpininkaujant Nekaltajai Marijai.

Militia Immaculatae

„Ipsa conteret caput tuum" Gen. 3.15.

„Cunctas haereses sola interemisti in universo mundo"

I – Finis: Quaerere conversionem peccatorum, haereticorum, schismaticorum, iudaeorum etc. et praesertim massonum; et sanctificationem omnium sub patrocinio et mediante B.M.V. Immaculata.

II – Conditiones: 1) Totalis suimetipsius B.M.V. Immaculatae oblatio, tamquam instrumentum in immaculatis Eius manibus. 2) Gestare „Numisma Miraculosum".

Ištrauka iš Įstatų, šv. Maksimilijono parašytų ranka tą dieną, kai buvo įkurta M. I.

ŠV. MAKSIMILIJONO KOLBĖS PASTABOS, SKIRTOS M. I.

Kodėl mes turėtume atsigręžti būtent į Nekaltąją Mariją?

„Nusidėjėlių atsivertimo negalima pasiekti jokiu kitu būdu – tik per Mariją. Dėl savo begalinio gerumo Dievas paskyrė savo Švenčiausiąją Motiną visų savo malonių lobyno saugotoja ir jos yra išliejamos pasauliui tik per Ją. Žinoma, mes turime prašyti šių malonių iš paties Dievo, bet visada tarpininkaujant Nekaltajai." (Konferencija, 1933 m. gegužės 30 diena.)

Kas yra „visiškas pasiaukojimas" Jai?

„Mes norime visiškai priklausyti Nekaltajai Marijai, kad neliktų nieko, priklausančio mums, taip, kad mes būtume sunaikinami Joje, tarsi perkeičiami taip, kad mums liktų tik Ji... Taigi taip, kad priklausytume Jai taip, kaip Ji priklauso Dievui." (Iš laiško, parašyto 1933 m. birželio 12 dieną.)

Ar visiško pasiaukojimo akto pakanka?

„Meilė Nekaltajai apima ne vien pasiaukojimo aktą, netgi jei jis atliekamas su dideliu užsidegimu, bet taip pat ir daugelio nepriteklių prisiėmimą bei nuolatinį darbavimąsi Jos labui." (Iš laiško, parašyto 1937 m. vasario 10 dieną.)

Ar šis pasiaukojimas tikrai neatšaukiamas?

„Mes turime labai aiškiai išskirti du dalykus: M. I. esmę ir papildomas savybes. Esminis dalykas yra ne vienokia ar kitokia organizacijos forma, bet besąlygiškas ir neribotas pasiaukojimas *Immaculatai*: meilė *Immaculatai*, kuri spinduliuoja taip stipriai, kad sielas, esančias šalia mūsų, uždega ši liepsna." (Iš laiško, parašyto 1938 m. gruodžio 13 dieną.)

Kokį poveikį šis pasiaukojimas daro mūsų veiksmams ir mūsų darbui?

„Šis pasiaukojimas jokiu būdu nereikalauja, kad mes paliktume nuošalyje pasaulį bei savo šeimą ir įstotume į vienuolyną. Ne, žmogus gali ir toliau atsidėti visiems savo užsiėmimams, į kuriuos buvo įsitraukęs atlikdamas savo luomo pareigas. Tačiau dabar jau nebe mes aukojame tuos kasdienius užsiėmimus, bet *Immaculata*, kurios nuosavybe mes tapome, aukoja juos sau. Ir Ji aukoja juos ne kaip menkus mūsų darbelius, kurie pilni visokiausių netobulumų, bet kaip savo pačios darbus. Juk mes priklausome Jai su viskuo, kas yra mūsų. Dėl to visa mūsų veikla taip pat priklauso Jai. Nesuteptoji Mergelė negali paaukoti Dievui nieko, kas yra sutepta ar sugadinta. Jos nekaltosiose rankose mūsų netobuli darbai taip pat tampa nekalti, tyri ir dėl to turi daug didesnę vertę." (Iš pirmojo visuotinio laiško vokiečių kalba, parašyto 1938 m. birželio 10 dieną.)

Ar mūsų darbai priklauso Nekaltajai Marijai tik tada, kai mes galvojame apie Ją juos atlikdami?

„Pasiaukojimo Nekaltajai esmė yra ne nuolatinis galvojimas apie Ją, bet veikiau to norėjimas. Taigi siela, kuri yra visiškai užsiėmusi savo pareigų atlikimu, nenustoja būti Nekaltosios nuosavybe ir jos mintys, žodžiai ir darbai nenustoja priklausyti Nekaltajai, netgi jeigu pats asmuo tuo metu ir negalvoja apie tai." (Iš pirmojo visuotinio laiško vokiečių kalba, parašyto 1938 m. birželio 10 dieną.)

Kodėl mes turėtume nešioti Stebuklingąjį medalikėlį ir jį platinti?

„Šiame darbe, kurį mums skiria M. I., turime naudoti visas įmanomas teisėtas priemones. Tačiau ypač turime pasirinkti tas priemones, kurias pati *Immaculata* mums duoda, o viena iš jų yra Stebuklingasis medalikėlis." („Nekaltosios Riteris", 1937 metai.)

„Dalykime Stebuklingąjį medalikėlį visiems, kam tik galime – geriems ir blogiems žmonėms, katalikams ir netikintiems. Nes jei kas nors suteiks Jai nors truputį garbės, Ji jo neapleis, bet atves į tikėjimą ir atgailą. Dėl to mes turime platinti Jos medalikėlį ir karštai prašyti

Ją, kad išmelstų mums ir kitiems atsivertimo malonę." („Nekaltosios Riteris", 1927 m. gruodis.)

Ar yra kitų apaštalavimo būdų?

„Mes turime ne tik ginti tikėjimą ir bendradarbiauti sielų išganymo darbe, bet ir narsiai, pamiršdami save eiti į puolimą ir laimėti sielas *Immaculatai* vieną po kitos, pamažu užimdami visus priešakinius postus, pasinaudodami leidyklomis, dienraščiais, periodiniais leidiniais, knygomis, spaudos agentūromis, radijo stotimis, meno ir literatūros institutais, teatrais, filmais, teisinėmis institucijomis. Trumpai tariant, mes turime vesti sielas pas *Immaculatą* visur, kur plyti žemė, ir visomis įmanomomis garbingomis priemonėmis, kurios yra po ranka." (Iš laiško, parašyto 1928 m. gruodžio 21 dieną.)

Kur glūdi M. I. ypatingumas?

„Nekaltosios Riterija yra ne tik gynybinė, bet ypač puolančioji jėga. Mums neužtenka tik ginti religijos. Visomis savo galiomis ir pasitikėdami savo Karaliene mes veržiamės net į priešų stovyklą, kad ten sumedžiotume sielas ir laimėtume jas *Immaculatai*... Kiekviena širdis, kuri plaka pasaulyje ir kiekviena, kuri plaks iki pasaulio pabaigos, turi būti sugauta *Immaculatai:* štai mūsų tikslas! Ir mes norime jį pasiekti kiek įmanoma greičiau." (Iš laiško, parašyto 1929 m. balandžio 23 dieną.)

„Riteriui neleidžia nurimti jau pati mintis, kad tokia daugybė sielų net nėra girdėjusios Marijos vardo. Jis nori laimėti Jai visą pasaulį, atnešti Ją kiekvienai po saule plakančiai širdžiai ir kiekvienai širdžiai, kuri dar plaks, kad Ji apdovanotų tas širdis gausiomis malonėmis ir sušildytų jas savo motiniškos Širdies šiluma ir kad uždegtų bei įpūstų jose meilės Dievui, Švenčiausiajai Jėzaus Širdžiai liepsnas." (Iš pirmojo visuotinio laiško vokiečių kalba, parašyto 1938 m. birželio 10 dieną.)

Jeigu taip, tai ar M. I. yra tikra riterija, armija, apginkluota mūšiui?

„Ar mums, matantiems tokius galingus darbus, nuveikiamus Dievo Bažnyčios priešų, galima sėdėti sudėjus rankas? Ar leistina vien tik

skųstis ir lieti ašaras? Ne! Apmąstykime, kad Paskutiniame teisme ne tik turėsime duoti apyskaitą už tai, ką padarėme, bet Dievas taip pat suskaičiuos visus tuos gerus darbus, kuriuos galėjome padaryti, bet iš apsileidimo nepadarėme." („Nekaltosios Riteris", 1923 metai.)

„Taigi mes turime kentėti, dirbti ir mirti kaip riteriai, bet ne paprasta mirtimi. Kodėl gi ne nuo kulkos į smegenis, kad patvirtintume savo meilę *Immaculatai*? Kodėl gi neišlieti paskutinio kraujo lašo kaip tikriems riteriams, kad paspartintume viso pasaulio užkariavimą Jai?!" („Nekaltosios Riteris", 1939 metai.)

Kas yra didžiausi priešai šiame mūšyje?

Visame pasaulyje vyksta kova prieš Bažnyčią ir sielų išganymą. Priešas pasirodo prisidengęs įvairiomis kaukėmis ir įvairiais vardais. Ne paslaptis, jog socializmas išnaudoja darbininkų skurdą, kad suleistų jiems netikėjimo nuodų. Mes matome, kaip bolševikai trypia religiją. Mes girdime mokymus, skleidžiamus materialistų, kurie susiaurina visą visatą tiktai iki to, kas juntama juslėmis; tokiu būdu jie įtikina vieni kitus, kad nėra nei Dievo, nei nemirtingos sielos. Teosofija skleidžia religinį abejingumą, o Jehovos liudytojai ir kiti protestantai dolerių pluoštais bando pritraukti vis daugiau išpažinėjų. Visos šios stovyklos susivienija, kad suformuotų fronto liniją, nukreiptą prieš Bažnyčią." („Nekaltosios Riteris", 1923 metai.)

„Bet svarbiausiąją priešo kariuomenę galima rasti už šių fronto linijų: svarbiausias, galingiausias ir mirtinas Bažnyčios priešas yra laisvoji masonerija." (Rankraštis „Bažnyčios priešai šiandien".)

Kaip M. I. žiūri į ekumenizmą?

„Tu viena nugalėjai visas erezijas visame pasaulyje!" Kaip mes turime tai suprasti? Ji naikina erezijas, bet ne eretikus, nes Ji juos myli ir trokšta jų atsivertimo. Būtent dėl to, kad juos myli, Ji išlaisvina juos nuo erezijos ir sugriauna jų neteisingas nuomones bei įsitikinimus.

Ji NUGALI erezijas, tai yra Ji ne tik jas sumažina ar susilpnina, bet sugriauna visiškai ir galutinai, taip, kad jų nebelieka nė pėdsako.

Visas? Visas be išimties! Kur? Visoje žemėje. Ne tik šioje ar kitoje šalyje, bet visose pasaulio šalyse. Ji viena! Nieko daugiau nereikia, Ji gali tai padaryti viena." („Nekaltosios Riteris", 1923 metai.)

Kam reikalingos trumposios maldos?

„Mes esame vienos iš tų sielų, kurioms skirta laikyti savo rankas, iškeltas maldai; nuo šių sielų ypač priklauso ateitis. Šalia savo kasdienių maldų, kalbamų bendrai, turime kalbėti daug papildomų trumpųjų maldų. Trumpiausia malda ir pats nereikšmingiausias darbelis gali daug ką pakeisti. Dievas nori, kad mes valdytume pasaulį per maldą." (Konferencija, 1940 m. kovo 10 diena.)

Ar vyksta M. I. susirinkimai ar susitikimai?

„Antrojo laipsnio M. I. grupė gali būti suformuota bet kurioje vietoje ir jos svarba priklausys ne tiek nuo narių skaičiaus, kiek nuo jų uolumo. Tos grupės, kurių nariai priklauso skirtingiems socialiniams sluoksniams, kartu ieško būdų, kaip pasiekti savo didį tikslą; jie ištiria rezultatus ir, įgavę daugiau patirties, pagerina savo darbo metodus." (Iš laiško, parašyto 1940 m. gruodžio 13 dieną.)

Ar tokia organizacija yra būtina apaštalavimui?

„Išorinė veikla yra gerai, bet nereikia nė sakyti, kad ji yra antraeilė ar net mažiau nei antraeilė palyginti su vidiniu gyvenimu, susikaupimo ir maldos gyvenimu, asmeninės meilės Dievui gyvenimu. Kuo labiau mes patys degsime dieviška meile, tuo labiau pajėgsime uždegti ir kitų širdis." (Iš laiško, parašyto 1940 m. rugsėjo 10 dieną.)

Ar Dievo Motina neprašo mūsų taip pat daryti atgailą?

„Antgamtiniuose dalykuose priemonės, esančios mūsų žinioje, yra malda ir kentėjimas. Jei mes daug nudirbome neaukodami savęs, tada visos tos pastangos neturi vertės." (Konferencija, 1938 m. kovo 5 diena.)

„Mes turime priimti iš Nekaltosios rankų visa, ką Ji mano esant tinkama mums pasiųsti, tokiu metu ir tokiu būdu, kokio Ji nori, ne-

svarbu, ar tai būtų malonu ar nemalonu. Kryžiai yra būtini, nes *Immaculata* taip pat patyrė kryžių čia, žemėje, ir pats Jėzus nepasirinko jokio kito kelio." (Iš laiško, parašyto 1934 m. gruodžio 28 dieną.)

Kaip galima apibendrinti šį idealą?

„Ar jis nėra gražus, šis gyvenimo idealas? Mūšis, kad užkariautume visą pasaulį, visų ir kiekvieno žmogaus širdis, pradedant nuo savęs paties... Mūsų jėga slypi mūsų pačių kvailumo, silpnumo ir vargingumo supratime ir visiškame atsidavime Nekaltosios gerumui ir galybei." (Iš laiško, parašyto 1930 m. gruodžio 11 dieną.)

„Po Nekaltosios vėliava mes žygiuosime į didį mūšį ir iškelsime savo vėliavas ant šio pasaulio kunigaikščių tvirtovių. Tada *Immaculata* bus viso pasaulio ir kiekvieno atskiro asmens Karalienė..." (Iš laiško, parašyto 1931 m. gegužės 30 dieną.)

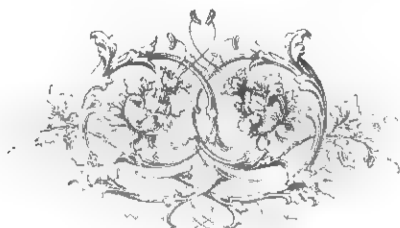
Maksimilijonas Kolbė – studentas Romoje, 1917-aisiais, Militia Immaculatae įsteigimo, metais

ATLAIDAI, SUTEIKIAMI M. I.

Pagal popiežiaus Pijaus XI brevę, išleistą 1926 m. gruodžio 18 d., *Militia Immaculatae* nariai gali gauti visuotinius atlaidus šiomis dienomis:

- savo priėmimo į M. I. dieną,
- per M. I. įkūrimo metines (spalio 16 d.),
- per Nekaltojo Prasidėjimo šventę (gruodžio 8 d.),
- per Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai šventę (kovo 25 d.),
- per Lurdo Dievo Motinos šventę (vasario 11 d.),
- per pirmojo Dievo Motinos apsireiškimo Fatimoje metines (gegužės 13 d.),
- per Šv. Pranciškaus Asyžiečio šventę (spalio 4 d.),
- per Stebuklingojo medalikėlio Dievo Motinos šventę (lapkričio 27 d.).

Be įprastinių sąlygų gauti visuotiniams atlaidams (sakramentinės išpažinties per aštuonias dienas, šv. Komunijos priėmimo, maldos popiežiaus intencijomis, neturėjimo prisirišimo prie jokios nuodėmės), M. I. narys turi atnaujinti savo pažadą ištikimai laikytis M. I. Įstatų.

PRIĖMIMO Į *MILITIA IMMACULATAE* CEREMONIJA

1. Himnas „Veni Creator Spiritus“ arba „Ateik, Šventoji Dvasia“.
2. „Ave Maris Stella“ („Sveika, Jūros Žvaigžde“ arba kitas himnas Švč. M. Marijai).
3. Kunigo kreipimasis.
4. Krikšto pažadų atnaujinimas (neprivalomas):

Kunigas: Krikšto dieną mes atsižadėjome šėtono, jo darbų ir pasaulio. Mes pasižadėjome ištikimai tarnauti Dievui šventojoje Katalikų Bažnyčioje. Atnaujinkime šiuos šventuosius Krikšto pažadus. Taigi aš klausiu jūsų:
Ar atsižadate piktosios dvasios? – **R.: Atsižadame!**
Kunigas: Ar atsižadate visų jos darbų? – **R.: Atsižadame!**
Kunigas: Ar atsižadate visų jos vilionių? – **R.: Atsižadame!**
Kunigas: At tikite visagalį Dievą, dangaus ir žemės Sutvėrėją? – **R.: Tikime!**
Kunigas: Ar tikite Jėzų Kristų, Jo vienatinį Sūnų, mūsų Viešpatį, gimusį ir kentėjusį? – **R.: Tikime!**
Kunigas: Ar tikite Šventąją Dvasią, šventąją visuotinę Bažnyčią, šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš numirusių prisikėlimą ir amžinąjį gyvenimą? – **R.: Tikime!**
Kunigas: Dabar visi melskime Dievą taip, kaip Viešpats Jėzus Kristus mus išmokė:
Tėve mūsų...

5. Nekaltosios Mergelės Marijos medalikėlio palaiminimas ir uždėjimas (*iš Rituale Romanum*).

Asmenys, priimantys medalikėlį, atsiklaupia. Kunigas kalba:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit caelum et terram.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
V. Oremus. Omnipotens et misericors Deus, qui per multiplices immaculatae Mariae Virginis apparitiones in terris mirabilia jugiter pro animarum salute operari dignatus es: super hoc numismatis signum, tuam bene†dictionem benignus infunde; ut pie hoc recolentes ac devote gestantes et illius patrocinium sentiant et tuam misericordiam consequantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. ***R. Amen.***

V. Mūsų pagalba Viešpaties varde.
R. Kuris padarė dangų ir žemę.
V. Viešpats su jumis.
R. Ir su tavo dvasia.
V. Melskimės.
Visagali gailestingasis Dieve, Tu per daugelį Nekaltosios Mergelės Marijos apsireiškimų žemėje nuolatos teikeisi padaryti stebuklų sielų išganymui. Meilingai suteik savo pa†laiminimą šiam medalikėliui, kad tie, kurie jį pamaldžiai gerbs ir ištikimai nešios, jaustų jo globą ir laimėtų Tavo gailestingumą. Per Kristų, mūsų Viešpatį.

R. Amen.

Kunigas apšlaksto medalikėlius šventu vandeniu ir uždeda kiekvienam priėmimo į M. I. prašančiam asmeniui, kalbėdamas šią maldą:

Accipe sanctum Numisma, gesta fideliter, et digna veneratione prosequere: ut piisima et immaculata caelorum Domina te protegat atque defendat; et pietatis suae prodigia renovans, quae a Deo suppliciter postulaveris, tibi misericorditer impetret, ut vivens ac moriens in materno ejus amplexu feliciter requiescas.

R. Amen.

Priimk Šventąjį medalikėlį, ištikimai jį nešiok ir tinkamai gerbk, kad meilingoji ir nekaltoji dangaus Valdovė tave saugotų ir gintų. Tegu Ji atnaujina savo maloningus stebuklus ir gailestingai išprašo tau visa, ko nuolankiai melsi Dievą, kad ir gyvendamas (-a), ir mirdamas (-a) laimingai ilsėtumeisi Jos motiniškoje globoje.

R. Amen.

Po to kalba:

V. Kyrie, eleison.
R. Christe, eleison. Kyrie, eleison.
V. Pater noster (tęsia maldą tyliai iki žodžių...) *... et ne nos inducas in tentationem.*
R. Sed libera nos a malo.
V. Regina sine labe originali concepta.
R. Ora pro nobis.
V. Domine, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
V. Oremus.
Domine Jesu Christe, qui beatissimam Virginem Mariam matrem tuam ab origine immaculatam innumeris miraculis clarescere voluisti: concede; ut ejusdem patrocinium semper implorantes, gaudia consequamur aeterna: Qui vivis er regnas in saecula saeculorum.
R. Amen.

V. Viešpatie, pasigailėk.
R. Kristau, pasigailėk. Viešpatie, pasigailėk.
V. Tėve mūsų (tyliai iki)
... ir neleisk mūsų gundyti.

R. Bet gelbėk mus nuo pikto.
V. Karaliene, be gimtosios nuodėmės pradėtoji.
R. Melski už mus.
V. Viešpatie, išklausyk mano maldą.
R. Ir mano šauksmas Tave tepasiekia.
V. Viešpats su jumis.
R. Ir su tavo dvasia.
V. Melskimės.
Viešpatie Jėzau Kristau, Tu norėjai, kad palaimintoji Mergelė Marija, Nekaltai Pradėtoji Tavo Motina, išgarsėtų nesuskaitomais stebuklais. Suteik, kad mes, kurie nuolat šaukiamės Jos užtarimo, pasiektume amžinąjį džiaugsmą. Tu gyveni ir viešpatauji per amžių amžius.
R. Amen.

6. M. I. Pasiaukojimo Nekaltajai Marijai Aktas:

O Nekaltoji, dangaus ir žemės Karaliene, nusidėjėlių prieglobsti ir mūsų Motina, kuri taip stipriai mus myli ir kuriai Dievas patikėjo visą gailestingumo karalystę!

Aš, *N. N.*, nevertas nusidėjėlis, puolu po Tavo kojomis ir maldauju Tave iš visos širdies: teikis visiškai ir neribotai paimti mane valdyti savo nuosavybėn. Daryk, ką Tu nori su manimi, su mano sielos bei kūno galiomis, su visu mano gyvenimu, su mano mirtimi ir mano amžinybe.

Naudokis manimi taip, kaip Tau patinka, kad išpildytum tai, kas apie Tave pasakyta: „Ji sutrins gyvatei galvą" ir „Tu viena nugalėjai visas erezijas visame pasaulyje".

Padaryk mane įrankiu savo nekaltose ir gailestingose rankose, kad Tau tarnaučiau, kad kuo labiau padidinčiau Tavo garbę tokioje daugybėje drungnų sielų, kurios atkrito nuo tikėjimo ir kad tokiu būdu plistų Švenčiausiosios Jėzaus Širdies Karalystė. Juk į kokią vietą Tu beįeitum, Tu prašai atsivertimo ir pašventinimo malonės, nes visos malonės mums ateina iš Švenčiausiosios Jėzaus Širdies tik per Tavo rankas.

Suteik man garbę Tave šlovinti, o Švenčiausioji Mergele.

Duok man stiprybės kovojant su Tavo priešais.

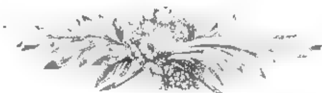
7. Trumpa malda:

O Marija, be gimtosios nuodėmės pradėtoji, melski už mus, kurie šaukiamės Tavo pagalbos ir už visus tuos, kurie nesišaukia Tavo pagalbos, ypač už laisvuosius masonus ir už visus, kurie yra Tau pavesti.

8. Kunigo palaiminimas.

9. M. I. giesmė ar kita giesmė Švč. M. Marijai.

10. Priėmimo į M. I. liudijimo pasirašymas.

Nekaltai Pradėtoji yra mūsų idealas!
Prisiartinti prie Jos, tapti tokiems kaip Ji,
leisti Jai valdyti mūsų širdis ir sielas amžinai,
kad Ji galėtų gyventi ir dirbti per žmones,
kad Ji galėtų mylėti Dievą mūsų širdimis.
Priklausyti Jai neribotai – tai mūsų idealas!
Spinduliuoti aplink save,
laimėti sielas Jai,
kad mūsų artimieji atvertų savo širdis Jai,
kad Ji galėtų viešpatauti visose širdyse,
plakančiose visur pasaulyje,
nesvarbu, kokios rasės, tautos ar kalbos,
ir kad Ji galėtų būti visose širdyse,
kurios tik kada nors egzistuos, iki pasaulio pabaigos –
tai mūsų idealas!
Ir kad Jos gyvenimas plėstųsi ir augtų
kiekvienoje sieloje, kuri yra dabar ar dar tik bus.
Tai mūsų brangiausias idealas!

ŠV. MAKSIMILIJONAS KOLBĖ

Tėvas Maksimilijonas Kolbė OFM gimė 1894 m. sausio 7 d. Zdunska-Vola mieste netoli Lodzės Lenkijoje. Jo paprasti pamaldūs tėvai pakrikštijo jį Raimondo vardu. Kai jis buvo dešimties metų, jam pasirodė Dievo Motina. Ji parodė dvi karūnas ir paklausė: „Kurią karūną tu renkiesi? Baltoji reiškia skaistybės kankinystę, raudonoji – kraujo." Raimondas atsakė: „Aš renkuosi abi."

1907 m. jis įstojo į pranciškonų Žemesniąją seminariją Lvove [vokiškai vadintame Lembergu], o 1911 m. davė laikinuosius įžadus. 1912 m. buvo pasiųstas į Romą studijoms. Ten per Visų Šventųjų šventę

1914 m. davė amžinuosius įžadus ir 1918 m. buvo įšventintas kunigu. 1919 m., gavęs filosofijos ir teologijos mokslų daktaro laipsnį, bet sunkiai sirgdamas tuberkulioze, tėvas Maksimilijonas grįžo į Lenkiją. Gydytojai pranašavo, kad jam liko gyventi labai nedaug. Tėvui Maksimilijonui ilgai gydantis sanatorijoje, jo paskaitų ir pokalbių dėka atsivertė keli laisvamaniai. Truputį pagerėjus sveikatai, jis entuziastingai atsidavė *Militia Immaculatae*, kurią įkūrė dar būdamas studentu Romoje, plėtimui.

1922 m. tėvas Maksimilijonas išleido pirmąjį savo leidinį, pavadintą *Nekaltosios Riteriu*. Išlaidos buvo padengtos iš išmaldų surinktomis lėšomis. Nuo 1922 m. iki 1927 m. jis buvo apsistojęs vienuolyne Gardine. Tuo metu turėjo tik mažą spausdinimo mašiną. Atsiradus daugybei pašaukimų ir išsiplėtus apaštalavimui per spaudą, jis paliko Gardiną ir 1927 m. įkūrė *Nepokalianovą*, „Nekaltosios miestą“, kuriame iki 1930 m. ėjo vyresniojo pareigas.

Nuo 1930 m. iki 1936 m. tėvas Maksimilijonas tarnavo misionieriumi Nagasakyje, Japonijoje, ir dėstė filosofiją aukštesniojoje seminarijoje. Ten taip pat įkūrė antrąjį „Nekaltosios miestą“ (*Mugenzai no Sono*), kuris vėliau tapo vienu didžiausių misijų centru Japonijoje.

Nuo 1936 m. iki mirties jis vėl buvo gvardijonas (pranciškonų vienuolyno vyresnysis) Nepokalianove, Lenkijoje, kuris, jam vadovaujant, tapo viena didžiausių dvasinio gyvenimo bei apaštalavimo tvirtovių. 1922 m. tėvo Maksimilijono apaštalavimas naudojant spaudą prasidėjo padedant dviems broliams vienuoliams, spausdinusiems bei platinusiems 5 000 mažo informacinio biuletenio egzempliorių. 1939 m., Antrojo pasaulinio karo išvakarėse, vienuolių bendruomenę sudarė 762 broliai, kurie darbavosi milžiniškoje leidykloje, įvairiomis kalbomis leidusioje dienraštį, mėnesinį žurnalą, kalendorių, knygas ir t. t.

„Nekaltosios miestas“ žiauriai nukentėjo nuo karo. Daug brolių žuvo, kai kurie iš jų – koncentracijos stovyklose. 1941 m. vasario 17 d.

tėvas Maksimilijonas buvo areštuotas. Per SS karių vykdomą apklausą jis buvo brutaliai sumuštas. Atgavęs sąmonę, kunigas guodė kančių draugus, sakydamas: „Mano draugai, jūs turite džiūgauti kartu su manimi; tai yra už sielas, už *Immaculatą*!“

Gegužės 29 d. tėvas Maksimilijonas buvo išvežtas į Osvencimo koncentracijos stovyklą. Čia jis paprašė komendantą leisti numirti vietoje myriop pasmerkto šeimos tėvo. Vienuolika dienų jis išgyveno bado bunkeryje, padėdamas kitiems pasmerktiems vyrams pasiruošti amžinybei. Rugpjūčio 14 d., Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų šventės vigilijoje, buvo nužudytas suleidus mirtiną nuodų dozę. 1971 m. tėvas Maksimilijonas buvo beatifikuotas, o 1984 m. paskelbtas šventuoju.

ŠV. MAKSIMILIJONO KOLBĖS MALDA, SKIRTA ŠVČ. M. MARIJAI PAGARBINTI

Leisk man Tave šlovinti, Švenčiausioji Mergele.
Leisk man Tave šlovinti visomis savo jėgomis.
Leisk man gyventi, dirbti ir kentėti dėl Tavęs ir tik dėl Tavęs vienos, kad aš visą save atiduočiau Tau ir mirčiau už Tave.
Leisk man prisidėti prie Tavo didesnio ir stipresnio pagarbinimo.
Leisk, kad aš teikčiau Tau tokią garbės duoklę, kokios dar niekas nėra teikęs.
Leisk, kad kiti pralenktų mane uolumu Tave garbindami ir kad aš tarsi kilnumo varžybose vis giliau, greičiau ir nuostabiau skleisčiau pamaldumą Tau, kaip to trośko Tas, kuris iškėlė Tave į tokias neapsakomas aukštybes virš visų tvarinių. Amen.

MALDA ŠV. MAKSIMILIJONO KOLBĖS ŠVENTĖJE

(RUGPJŪČIO 14 D.)

O Dieve, kuris pripildei savo tarno šv. Maksimilijono Marijos širdį uolumo dėl sielų išganymo, meilės artimui ir karšto pamaldumo Nekaltajai, jam tarpininkaujant suteik mums malonę dirbti Tavo garbei ir sielų išganymui ir iki pat mirties tapti vis panašesniems į Tavo Sūnų, mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kuris su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje per amžius. Amen.

Visas gyvenimas, kiekviena akimirka, mirtis,
kur, kada, kaip ji mane ištiks,
visa amžinybė,
viskas Tavo,
Nekaltoji!
Paimk viską į savo rankas
kaip Tau patinka.

Šv. Maksimilijonas Kolbė

Leidybinis projektas „Už Tradiciją“
VšĮ „Laetitia“, Birutės g. 1, LT–45320 Kaunas.
Tiražas 200 egz.
Spaustuvė „MORKŪNAS ir Ko“
Draugystės g. 17, LT–51229 Kaunas

M
I